

अभि Einfluss auf ein folgendes स VS. PAṬ. 3, 61. AV. PAṬ. 2, 104. der Endvocal gedehnt VS. PAṬ. 3, 128. Accent 6, 5. 10. Z. 1 lies *amb-* st. ob. — 2) a) सख्या वक्रमभि प्रयच्छति परं पर्यश्रुणी लोचने Spr. 1425. — अभि fehlerhaft für अधि Spr. 4390.

अभिकाङ्क्षन् mit dem acc. Buḅ. P. 11, 7, 1.

1. अभिकाम Wunsch Buḅ. P. 10, 48, 26. — Vgl. अभिकामिक.

2. अभिकाम mit acc.: मनसाप्यभिकामेन पुष्कराणि मनस्विनः । ह्यत्ते सर्वपापानि MBa. 3, 4066. Das obj. im comp. vorangehend: श्रेयोऽभिकाम 13, 3916.

अभिकृति 4 Mal — — — — —, — — — — —, — — — — —, — — — — —
Ind. St. 8, 403.

अभिक्रन्द (von क्रन्दू mit अभि) m. das Anschreien, Anbrüllen: अभिक्रन्दे नवीराणां तदासीत्तुमुलं मरुत् MBu. 1, 7949. इन्द्रस्याभिक्रन्दः N. eines Sāman Ind. St. 3, 233, a.

अभिक्रम 4) das erste Glied der Krama-Lesung RV. PAṬ. 11, 21. द्वाभिक्रम das Anfangen mit zwei Worten 7.

अभिक्रान्ति lies das Sichbemächtigen, Festhalten und füge TS. 5, 1, 4, 2. TBr. 1, 1, 6, 8 hinzu.

अभितत्तर् RV. 7, 21, 8 eher Vorleger, Vorsetzer (von Speisen), Wirth.

अभिख्या Obhut, Aufsicht RV. 10, 112, 10. — 4) लोकत्रितयाभिख्यां बभार मत्पयाचलः KATHĀS. 90, 197. — 6) RĀGA-TAR. 3, 365.

अभिगतर् 3) Nachsteller KĀṬU. 25, 7 in Ind. St. 3, 467.

अभिगतव्य adj. aufzusuchen, zu besuchen Spr. 5141.

अभिगमन 4) das Reinigen und Bestreichen (mit Kuhmist) des Weges zur Götterstatue, bildet einen der 3 Theile des Upāsana bei den Rāmānuḅa, SARVADARĀNAS. 55, 17. fg.

अभिगम्य 1) Spr. 5003. adeundus KATHĀS. 119, 137.

अभिगर् 2) Bez. einer beim Opfer fungirenden Person, welche einen gewissen Zuruf zu sprechen hat, LĀṬI. 4, 3, 1. der Prastotar und Pratihartar TBr. Comm. 2, 421.

अभिगामिन्, ऋतुकालाभि^० auch VADDA-KĀ. 11, 12.

अभिगुप्ति, स्वज्ञनाभि^० Buḅ. P. 10, 84, 18.

अभिगूर्ति lies गुर स्. गर्.

अभिगृह्ण adj. heftig nach Etwas verlangend, begierig nach: मिथ्याभि^० MBa. 4, 415.

अभिगोक्ष lies zurufend: vgl. RV. 8, 20, 19.

अभिग्रह्ण das Anfassen: vgl. डरभिग्रह्ण.

अभिग्लान m. pl. N. pr. eines Geschlechts HARIV. LANGL. 1, 123. अतिग्लान und अभिज्ञात v. l.

अभिघात, प्राकाम्यमिच्छानभिघातः so v. a. Nichthemmung, das Nichtgehemmtsein Verz. d. Oxf. H. 231, b, 11.

अभिघार das Besprengen (mit geklarter Butter) ÇĀṆKH. GRH. 1, 13, 6.

अभिचैद्य adj. conspicuous RV. 8, 4, 7.

अभिचारक adj. auf Beherzung —, auf Bezauberung bezüglich: सर्वाभिचारक (कर्मन्) Verz. d. Oxf. H. 97, b, 37. मन्त्राः VARĀH. BRH. S. 44, 21. सन्न BHĀG. P. 12, 6, 27.

अभिचारिक adj. dass.: मन्त्राः Verz. d. Oxf. H. 105, a, 41. — Vgl. आभिचारिक.

v. Theil.

अभिचेष्टा (von चेष्ट् mit अभि) f. Bemühen, Bestreben Kap. 2, 46.

अभिजन 1) vgl. मन्त्राभिजन. — 4) BHARTR. 2, 32 (Spr. 965) könnte auch zu 1) gestellt werden.

अभिजनन n. das Geborenwerden: कन्याभि^० Spr. 2734, v. 1.

अभिजय, इन्द्रियाभिजय MBu. 3, 15431.

अभिजात 1) vgl. u. जन् mit अभि. — 2) zu streichen, da das Beispiel zu 6) gehört. — 3) श्रुते ऽत्यन्तासक्तिः पुरुषमभिजातं कथयति Spr. 1839. n. edle Abstammung: ^०बल Spr. 4614. धनाभिजातवृद्धान् 2802. — 6) reizend, lieblich: ^०काण्ठो R. 5, 11, 23. वसन्त MĀLAV. 29, 13.

अभिजातता f. Adel der Geburt Spr. 1877.

अभिजाति DURGĀ zu NIR. 9, 4.

अभिजित् 3) मूर्धे चाभिजिति स्थिते Buḅ. P. 10, 83, 26. अर्हं (Kṛshṇa spricht) नत्तत्राणी तथाभिजित् 11, 16, 27. R. 6, 112, 70 gehört zu 4).

अभिजित 1) = अभिजित् 3): अभिजिते योगे MBu. 13, 3278. HARIV. 3248. — 2) = अभिजित् 4): मुहूर्ते ऽभिजिते ऽष्टमे MBu. 1, 4764. HARIV. 3317.

अभिज्ञ 1) श्रीपरिचयाञ्जटा अपि भवत्यभिज्ञा विदग्धचरितानाम् Spr. 3036. रतिमुखाभिज्ञ RĀGA-TAR. 3, 283. अर्थकामवार्तानभिज्ञा वयम् DAÇAK. in BENF. Chr. 182, 18. नष्टं दान्तायमनभिज्ञे der es nicht zu schätzen versteht Spr. 1481. — 2) b) vgl. मन्त्राभिज्ञानाभिज्ञ.

अभिज्ञता f. das Kundigsein, Kennen: शङ्कस्वनाभि^० RAGH. 7, 61.

अभिज्ञत्व n. dass.: मानस्वद्वयाभि^० Spr. 2139.

अभिज्ञान 1) füge das Erkennen (Jmdes) und तदभिज्ञानचिह्न DAÇAK. in BENF. Chr. 192, 11 hinzu. — 4) DAÇAK. in BENF. Chr. 196, 15. ^०दान Verz. d. Oxf. H. 138, a, No. 270. ^०मणि 344, b, 4. — 5) = शुकुत्तलाभिज्ञान SĀU. D. 138, 13.

अभिज्ञापक (vom caus. von 1. ज्ञा mit अभि) adj. erkennen machend, anzeigend: वर्तमानो ऽन्ययोः कालो गुणाभिज्ञापको यथा Buḅ. P. 6. 1. 47.

अभिज्ञेय (von 1. ज्ञा mit अभि), अन्भिज्ञेय nicht wiederzuerkennen: ^०त्रयाणि दारकोपवनानि MBu. 3, 779.

अभिज्ञश्चर (अभिज्ञस् + चर) adj. umwandelnd; m. pl. Umgebung. Gefolge: देवास्तस्याभितश्चराः (तस्य d. i. आदित्यस्य) MBu. 3, 17331. 17330. Spr. 1767.

अभिज्ञस् 1) अभिज्ञश्चापि गन्तव्यं मया स्वर्गम् zum Himmel hin MBu. 3, 14071. स सूर्यमभितो याति 1, 1284. — 2) नदीयमभितः vor uns Spr. 477 (BHARTR. 1, 80, das also unter 3. zu streichen ist). — 3) Kir. 5, 11. पुरो तामभितो धात्रा nach allen Seiten hin durchwandernd KATHĀS. 27, 47. तोषादाषमर्हं मन्ये चाभितस्त्वाम् von allen Seiten so v. a. vollkommen, durchaus MBu. 3, 14077.

अभिज्ञाप Hitze ÇIÇ. 9, 1.

अभिज्ञात्र, क्रोधाभिज्ञात्राने रक्ते नेत्रे बभूवतुः MBu. 2, 1483.

अभिज्ञामर्शिम (अ^० + ति^०) adv. zur Sonne hin ÇIÇ. 9, 11.

अभिज्ञिपिष्टम् (अ^० + त्रिपिष्टम्) adv. in Bezug auf den Himmel: ईशमभिज्ञिपिष्टं यामि हृद्गम् dem Herrn über den Himmel, dem Herrn des Himmels HARIV. 7436. त्रिवि^० die neuere Ausg., स्वर्गं व्याप्य नियतार्म् Schol.

अभिज्ञति, die Stelle ist aus ÇIÇ. 9, 56.

अभिदेवन (von 1. दिव् mit अभि) n. Würfelbrett: प्राणान्मन्त्यज्ञतो (so die ed. Bomb.) पुङ्के प्राणायूताभिदेवने MBu. 9, 760.